

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3989/2025
10.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Наташа Јанићијевић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, Министарство финансија, Републичка дирекција за имовину, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву и Града Крушевца, кога заступа Градско правобранилаштво, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1303/23 од 12.09.2023. године, у седници одржаној 10.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1303/23 од 12.09.2023. године, у делу става првог изреке којим је потврђено решење Вишег суда у Крушевцу П 35/22 од 18.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1303/23 од 12.09.2023. године, у делу става првог изреке којим је потврђено решење Вишег суда у Крушевцу П 35/22 од 03.03.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крушевцу П 35/22 од 18.11.2022. године, констатовано је да се тужба тужилаца, поднета 25.05.2020. године против тужених, ради утврђења права својине на непокретностима, сматра повученом.

Решењем Вишег суда у Крушевцу П 35/22 од 03.03.2023. године, одбијен је предлог за враћање у пређашње стање тужилаца, поднет 28.11.2022. године, због пропушеног припремног рочишта одређеног за 18.11.2022. године.

Решењем о извршењу Вишег суда у Крушевцу П 35/22 од 03.03.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужиља АА да плати дуговану таксу у износу и на начин ближе наведен у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одлучено је, да уколико таксени обвезник не плати таксу којом је обавезан у ставу првом изреке, одредиће се извршење на целокупној имовини извршног дужника – таксеног обвезника, а које ће спровести јавни извршитељ. Ставом трећим изреке, одлучено је да трошкови спровођења извршења падају на терет таксеног обвезника.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1303/23 од 12.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и потврђено је решење Вишег суда у Крушевцу П 35/22 од 18.11.2022. године и решење Вишег суда у Крушевцу П 35/22 од 03.03.2023. године. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужиље АА и потврђено решење о извршењу Вишег суда у Крушевцу П 35/22 од 03.03.2023. године. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против решења донетог у другом степену (става првог изреке), тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку (у делу става првог изреке којим је потврђено решење Вишег суда у Крушевцу П 35/22 од 18.11.2022. године) на основу члана 408. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), па је нашао да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, тужиоци су поднели тужбу 25.05.2020. године, против тужених, ради утврђења права својине на непокретностима. Првостепени суд је одредио припремно рочиште 18.11.2022. године, на које није приступио пуномоћник тужилаца, уредно позван. Пре одржавања рочишта, 14.11.2022. године, пуномоћник тужилаца, Наташа Јанићијевић, адвокат из ... је поднеском тражила одлагање припремног рочишта, у коме је навела да је одборник Скупштине Града Крушевца и да ће у време одржавања припремног рочишта трајати седница Скупштине Града Крушевца, а да су према уговору о заступању, тужиоци искључили законску могућност пуномоћнику да уступа пуномоћство заменичким пуномоћјем. Заступник тужене Републике Србије није приступио, уредно позван, а изостанак није оправдао. Заступници туженог Града Крушевца изјавили су да не желе да расправљају на рочишту, односно да не захтевају да се рочиште одржи, након чега је првостепени суд у смислу члана 304. ЗПП донео одлуку да се тужба сматра повученом, налазећи да изостанак пуномоћника тужилаца није оправдан. Тужиоци су 28.11.2022. године поднели предлог за враћање у пређашње стање. Решењем Вишег суда у Крушевцу П 35/22 од 30.11.2022. године овај предлог тужилаца је одбијен. Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 55/23 од 17.01.2023. године укинута је наведено решење. Након тога, Виши суд у Крушевцу је одржао рочиште поводом поднетог предлога за враћање у пређашње стање и приликом одлучивања је имао у виду наводе пуномоћника тужилаца да је позив за суђење добила 27.10.2022. године, али да је тек касније 14.11.2022. године добила и позив да учествује у седници Скупштине Града Крушевца која је била заказана за 18.11.2022. године, да је 14.11.2022. године такође добила да седници одборничког клуба задужење да припреми реферат који се односи на другу тачку дневног реда, али и наводе да је постојала могућност да не присуствује овој седници, да је могла да не прихвати задужење за припрему реферата, да званично нема последица уколико се не учествује у раду Скупштине, да је дозвољено да се изостанак оправда и да је тачка дневног реда по којој је излагала завршена пре почетка заказаног рочишта, те да је могла да стигне на суђење, али да је сматрала да је била довољна молба за одлагање, па је закључио да да у конкретном случају нису испуњени услови

из члана 109. ЗПП за враћање у пређашње стање, односно не постоје оправдани разлози на тужилачкој страни за пропуштање припремног рочишта и донео решење П 35/22 од 03.03.2023. године, којим је одбијен је предлог за враћање у пређашње стање.

Имајући у виду наведено, да на припремно рочиште заказано за 18.11.2022. године није приступио пуномоћник тужилаца иако је био уредно позван, да заступник тужене Републике Србије није приступио, уредно позван, а изостанак није оправдао, као и да су заступници туженог Града Крушевца изјавили да не желе да расправљају на рочишту, односно да не захтевају да се рочиште одржи, по оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови закључили да су у конкретном случају испуњени услови за повлачење тужбе прописани одредбом члана 304. ЗПП.

Неосновани су наводи у ревизији да је пуномоћник тужилаца из оправданих разлога изостао са заказаног припремног рочишта о којим разлозима је обавестио првостепени суд. Наиме, одредбом члана 304. ЗПП прописано је да ако на припремно рочиште не дође тужилац, а уредно је позван, сматраће се да је тужба повучена, осим ако тужени не захтева да се рочиште одржи. Сагласно наведеном, у случају да на припремно рочиште не дође тужилац, а уредно је позван постоји правна претпоставка, односно фикција повлачења тужбе, која у овом случају наступа без обзира на разлоге изостанка. Разлози за изостанак су од значаја само ако је поднет предлог за враћање у пређашње стање, како то правилно закључују нижестепени судови. У конкретном случају, пуномоћник тужиоца је поднео предлог за враћање у пређашње стање и нижестепени судови су ценили оправданост разлога изостанка пуномоћника тужилаца са припремног рочишта и закључили да не постоје оправдани разлози на тужилачкој страни за пропуштање припремног рочишта. Имајући у виду наведено, те да је пуномоћник тужилаца уредно примио позив суда уз упозорење на законске последице изостанка са рочишта, то тужиоци нису били онемогућени да расправљају пред судом, те се стога не може сматрати да у конкретној ситуацији незаконитим поступањем, односно пропуштањем достављања позива за рочиште није дата могућност да расправља пред судом.

С обзиром да се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност одлуке другостепеног суда, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена (у делу става првог изреке другостепене одлуке којим је потврђено решење Вишег суда у Крушевцу П 35/22 од 03.03.2023. године).

Одредбом члана 420. став 1. и 2. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

У конкретном случају побијаном другостепеном одлуком је потврђено решење Вишег суда у Крушевцу П 35/22 од 03.03.2023. године којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање тужилаца, поднет 28.11.2022. године, због пропуштеног припремног рочишта одређеног за 18.11.2022. године. Наведено решење којим је правноснажно одлучено о предлогу тужилаца, није решење којим се поступак

правноснажно завршава, па ревизија против тог решења није дозвољена применом члана 410. става 2. тачке 5, у вези члана 420. става 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић